

Forslag

Til

Lov om ændring af lov om fødevarer

(Strafskærpelse, administrative tvangsbøder og virksomhedskarantæne)

§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 52 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Undlader en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, at efterkomme et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1, kan virksomheden pålægges daglige bøder, hvis der foreligger særlige omstændigheder.«

Stk. 4 - 6 bliver herefter til stk. 5 - 7.

2. Efter § 52 a indsættes:

»§ 52 b. Hvis en virksomhed har overtrådt fødevarerlovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning, kan miljø- og fødevarerministeren i tilknytning til en anmærkning for overtrædelse af fødevarerlovgivningen forbyde fortsat drift af den pågældende virksomhed i indtil 6 måneder.

Stk. 2. Ministeren kan i tilknytning til et forbud efter stk. 1 nedlægge forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden udfører en eller flere fødevareraktiviteter for en tilsvarende periode. Den ansvarlige for virksomheden kan ved forbuddet endvidere fratages retten til at registrere en ny fødevareraktivitet eller autorisation af ny fødevareraktivitet i perioden.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 og 2 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 4. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Miljø- og fødevarerministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 5. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dom, kan der heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.«

3. I § 60, stk. 1. nr. 2, indsættes i nr. 2 efter »§ 52 a«: », § 52 b, stk. 1 eller 2,«.

4. I § 60 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ved fastsættelsen af bødestraffer for overtrædelser af fødevarerlovgivningen, skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 2.1. Administrative tvangsbøder
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
- 2.2. Virksomhedskarantæne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
- 2.3. Skærpelse af bødestørrelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forslaget indeholder et initiativ om administrative tvangsbøder for manglende efterkommelse af påbud eller manglende overholdelse af forbud meddelt efter fødevarelovens § 52, stk. 1. Som led i fødevareforlig 3 blev det besluttet, at indsatsen mod virksomheder med en dårlig regelefterlevelse skulle styrkes. Trods den styrkede kontrolindsats fra fødevaremyndighederne er det blevet klart, at de sanktionsmuligheder, som er til rådighed for fødevarekontrollen i dag, ikke er tilstrækkelige i forhold til en mindre gruppe af disse virksomheder.

Det er et grundlæggende element i fødevarelovgivningen, at virksomhederne har ansvaret for, at reglerne overholdes. Langt de fleste fødevarevirksomheder i Danmark lever op til fødevarelovgivningens krav. Der er dog en mindre gruppe af fødevarevirksomheder, der konsekvent overtræder fødevarelovgivningens regler. De administrative tvangsbøder vil specifikt være rettet mod de brodne kar, som ikke retter op på forholdene. Tvangsbøderne skal være et supplement til de sanktionsmuligheder, som allerede er til rådighed i dag og vil således være et yderligere incitament for disse virksomheder til at efterleve fødevarelovgivningen. Desuden vil det som et yderligere tiltag blive muligt for en afgrænset periode administrativt at nedlægge forbud mod fortsat drift af en virksomhed, samt at fratage den ansvarlige for virksomheden retten til helt eller delvist at drive fødevarevirksomhed, hvis der har været gentagne overtrædelser af fødevarelovgivningen.

Som et yderligere tiltag rettet mod "virksomheder med dårlig regelefterlevelse", foreslås det desuden generelt at forhøje bødeniveauet for denne gruppe af virksomheder.

2.1. Administrative tvangsbøder

2.1.1 Gældende ret

Den generelle bestemmelse i fødevareloven, der giver fødevaremyndighederne hjemmel til at træffe de afgørelser, herunder fastsætte de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af de krav, der er fastsat i fødevarelovgivningen eller i EU's forordninger og direktiver, er lovens § 52.

Den centrale straffebestemmelse for overtrædelse af § 52 er lovens § 60, stk. 1. Efter denne bestemmelses stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1. Med hjemmel i fødevarelovens § 61, stk. 1, kan sager afgøres ved administrative bødeforlæg meddelt af Fødevarestyrelsen. Med lov nr. 1549 af 20. december 2006 om ændring af fødevareloven, som bl.a. indførte skærpelse af straffniveauet som følge af aftalen om nul-tolerance, fremgår en række vejledende bødestørrelser af forarbejderne til loven (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988). I den forbindelse blev den vejledende normalbødestørrelse for manglende efterkommelse af vilkår, påbud og forbud m.v. forhøjet til 20.000 kr.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er over de senere år gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevarevirksomheder. Disse tiltag har i vid udstrækning ført til den ønskede forbedring, men erfaringer viser, at det i forhold til enkelte virksomheder ikke har haft den ønskede effekt. For de virksomheder, der ikke formår at få rettet konsekvent op på forholdene og som gennem en længere

periode har fået anmærkninger på kontrolbesøg, har de gennemførte skærper i kontrollen og sanktionsmulighederne således vist sig at være utilstrækkelige.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de økonomiske konsekvenser af tvangsbøderne vil være et egnet virkemiddel til at få disse virksomheder til generelt at forbedre regelefterlevelsen. En konsekvens i form af tvangsbøder (daglige bøder) som foreslået, vurderes således at være et egnet virkemiddel over for virksomheder med konsekvent dårlig regelefterlevelse.

På det grundlag må det forventes, at tilsvarende muligheder for tvangsbøder også på fødevareområdet i højere grad kan sikre efterkommelse af påbud og forbud hos de virksomheder, som gennem en længere periode har haft konsekvent dårlig regelefterlevelse.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indebærer, at der indføres hjemmel til tvangsbøder (daglige bøder) for virksomheder med konsekvent dårlig regelefterlevelse. Forslaget er således møntet på et helt særligt segment af virksomheder, nemlig de relativt få fødevarevirksomheder, som har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis der er tale om en ny virksomhed, som har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved anmærkninger forstås indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg og politianmeldelse for overtrædelser af fødevarelovgivningen. Desuden er det en forudsætning for, at der kan pålægges tvangsbøder, at der skal være forløbet mindst 12 måneder fra det tidspunkt, hvor virksomheden fik meddelt den seneste af de tre anmærkninger, som har medført, at virksomheden kategoriseres som "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" eller, at virksomheden har begået grove overtrædelser som for eksempel fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer.

Konstateres det, at et påbud ikke er efterkommet eller et forbud ikke er overholdt indenfor den fastsatte frist, skal virksomheden kunne pålægges tvangsbøder, indtil påbuddet eller forbuddet er efterkommet. Når påbuddet eller forbuddet efterkommes, bortfalder pålagte, men ikke betalte eller inddrevne tvangsbøder. Det bemærkes i den forbindelse, at tvangsbøder ikke berører muligheden for strafferetlig sanktion for manglende efterkommelse af påbud eller forbud meddelt efter stk. 1, jf. § 60, stk. 1, nr. 2.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at forslaget ikke medfører en forringelse af virksomhedernes/ejernes retsstilling, da det vil fremgå udtrykkeligt af afgørelsen om påbud og forbud, at virksomheden kan undgå tvangsbøder ved at efterkomme påbud eller overholde forbud. Yderligere bemærkes det, at tvangsbøderne ikke er en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsæt eller grov uagtsomhed bag virksomhedens eller den ansvarliges manglende overholdelse af det givne påbud eller forbud. Grundlaget for tvangsbøderne (daglige bøder) er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har efterkommet det meddelte påbud eller forbud inden for fristen.

Som det allerede gælder for afgørelser om påbud og forbud efter stk. 1, vil det være en forudsætning for anvendelse af tvangsbøder, at det af afgørelsen klart fremgår, hvilke konkrete regler i fødevarelovgivningen, virksomheden ikke har overholdt.

Det fremgår også allerede i dag af meddelte påbud efter stk. 1, hvilken frist virksomheden har til at efterkomme påbuddet. Tilsvarende vil det af forbud udtrykkeligt fremgå, fra hvilket tidspunkt forbuddet har virkning, idet det skal bemærkes, at forbud sædvanligvis vil have virkning fra tidspunktet for meddelelsen.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at de daglige bøder ikke fastsættes til under 1.000 kr. dagligt – som allerede er gældende på en lang række andre områder, som fx momsloven og kildeskatteloven.

Aktuelt eksisterer der ifølge Fødevarestyrelsens vurdering et meget begrænset antal virksomheder, der falder inden for den type virksomheder, der kan blive pålagt tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse. Langt hovedparten af fødevarevirksomhederne - som drives i overensstemmelse med reglerne - vil således aldrig modtage en tvangsbøde.

2.2. Virksomhedskarantæne

2.2.1 Gældende ret

Straffelovens § 79 indeholder regler om rettighedsfrakendelse ved dom for strafbart forhold, og udgør den almindelige regel i dansk ret om rettighedsfrakendelse.

Efter straffelovens § 79, stk. 1, kan den, som udøver en af de i straffelovens § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed, jf. straffelovens § 79, stk. 2.

Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i 1. pkt. nævnte 5 års frist er forløbet.

Retten kan under behandlingen af frakendelsessagerne ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Domstolen kan bestemme, at anke ikke har opsættende virkning, jf. straffelovens § 79, stk. 4.

Den generelle bestemmelse i fødevarereloven, der giver fødevaremyndighederne hjemmel til at træffe de afgørelser, herunder fastsætte de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af de krav, der er fastsat i fødevarerelovgivningen eller i EU's forordninger og direktiver, er lovens § 52.

Endvidere er der i fødevarerelovens § 31, stk. 1, hjemmel til at fratage fødevarevirksomheder registrering eller autorisation, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, eller hvis forudsætningerne for autorisationen eller registreringen er ændret væsentligt.

Efter § 52, stk. 3, er der mulighed for at nedlægge forbud mod fortsat drift og eventuelt fratage en virksomhed autorisationen eller registreringen, hvis de dertil knyttede vilkår ikke overholdes, hvis

forudsætningerne for autorisationen eller registreringen ændres væsentligt, eller hvis påbud eller forbud meddelt efter § 52, stk. 1, ikke efterkommes.

Fratagelse efter såvel § 31, stk. 1, og § 52, stk. 3, har virkning fra det tidspunkt, den bliver meddelt virksomheden.

I tilknytning til begge bestemmelser er der i henholdsvis § 31, stk. 2-4, og § 52, stk. 4-6, fastsat, at den berørte virksomhed kan kræve, at Fødevarestyrelsen skal indbringe sagen om fratagelsen for domstolene og at retten ved kendelse kan tillægge sagsanlægget opsættende virkning.

Ønsker en virksomhed, som har fået frataget autorisation eller registrering, igen at blive autoriseret eller registreret, skal den lade sig registrere eller anmode om autorisation som ny virksomhed. Autorisation eller registrering vil være betinget af, at virksomheden over for myndighederne dokumenterer, at de forhold, som begrundede fratagelsen af autorisationen eller registreringen, ikke længere er til stede.

Fratagelse af registrering eller autorisation i medfør af § 31, stk. 1, eller § 52, stk. 3, udelukker ikke, at enkeltpersoner har mulighed for igen at drive fødevareraktiviteter eller deltage i fødevareraktiviteter, selvom disse personer har vist sig ude af stand til at drive fødevareraktiviteter på forsvarlig vis. Dette indebærer således, at den ansvarlige i virksomheden umiddelbart kan starte en ny fødevareraktivitet på trods af, at vedkommendes virksomhed har fået frataget registrering eller autorisation.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Gennem de senere år er der gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevareraktiviteter. Erfaringer viser, at langt de fleste fødevareraktiviteter overholder reglerne. De iværksatte tiltag har i forhold til enkelte virksomheder dog ikke haft den ønskede effekt. For de virksomheder, der ikke formår at få rettet konsekvent op på forholdene og som gennem en længere periode har fået anmærkninger på kontrolbesøg, har de gennemførte skærpselsforanstaltninger i kontrollen og sanktionsmulighederne således vist sig at være utilstrækkelige.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den eksisterende hjemmel i § 52, stk. 1, til at meddele de påbud og forbud, som er nødvendige for at sikre overholdelsen af fødevarerlovgivningen, ikke i tilstrækkeligt omfang får "virksomheder med dårlig regelefterlevelse" til generelt og varigt at få rettet op på forholdene i virksomheden. Når en "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" fx meddeles et forbud mod produktion pga. fund af rotter, skal tilsynsmyndighederne løfte dette forbud fra det tidspunkt, hvor virksomheden har opfyldt betingelserne i forbuddet, hvilket fx kunne være skadedyrssikring, rengøring m.v. Erfaringsmæssigt retter "virksomheder med dårlig regelefterlevelse" op på det konkrete forhold som fx har begrundet et forbud efter § 52, stk. 1, men får efterfølgende anmærkninger for andre overtrædelser. Det er denne kontinuerlige overtrædelseshistorik, som virksomhedskarantænerne vil skulle anvendes imod – dvs. over for de virksomheder, hvor tilsynsmyndighederne uden held med de eksisterende sanktionsmuligheder gennem tid har forsøgt at få virksomheden til generelt og varigt at overholde reglerne.

Derudover er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at de eksisterende hjemler i § 31, stk. 1, og § 52, stk. 3, om fratagelse af autorisation eller registrering ikke på en effektiv måde vil kunne anvendes over for "virksomheder med dårlig regelefterlevelse". Disse bestemmelser om varig fratagelse af registrering henholdsvis autorisation vil ikke kunne anvendes over for den adfærd, som udvises af "virksomheder med dårlig regelefterlevelse". Fratagelse af registrering eller autorisation forudsætter således, at virksomheden

ikke retter op på ulovlige forhold eller udgør en konkret sundhedsfare. "Virksomheder med dårlig regelefterlevelse" er derimod karakteriseret ved, at der bliver rettet op på det konkrete ulovlige forhold, men at der efterfølgende overtrædes andre eller lignende regler. Der vil med andre ord være tale om en vedvarende historik med varierende overtrædelser, som vurderet hver for sig ikke vil kunne begrunde en fratagelse efter gældende regler.

Endvidere vil en virksomhed, som er blevet frataget registrering eller autorisation, kunne starte ny virksomhed med samme ejerkreds umiddelbart efter fratagelsen. I de situationer vil der efter de gældende regler kunne stilles særlige krav til den nye virksomhed. Disse krav vil naturligt være knyttet til den konkrete overtrædelse, som har begrundet fratagelsen. Til forskel herfra sigter virksomhedskarantæne mod de virksomheder, som over en længere periode har "dårlig regelefterlevelse". Over for denne type virksomheder vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at muligheden for at stille særlige krav for en ny virksomhed, ikke vil et effektivt middel, fordi virksomheden allerede gennem tid har demonstreret en manglende vilje eller evne til at overholde reglerne.

Erfaringsmæssigt vil den type virksomheder være særligt modtagelig for økonomiske incitamenter til at rette op på forholdene. Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det skal være muligt at indskrænke virksomhedens økonomiske udbytte ved at træffe afgørelse om forbud mod fortsat drift af virksomheden (virksomhedskarantæne) i en periode. I perioden for virksomhedskarantænen opretholder virksomheden sin autorisation eller registrering, men må på grund af det nedlagte forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne) ikke udøve fødevareraktiviteter med deraf følgende bortfaldne indtægter. Det indebærer således også, at virksomheden ikke kan udøve fødevareraktiviteter, selvom de konkrete ulovlige forhold, som blev konstateret af tilsynsmyndighederne, er blevet bragt til ophør inden karantæneperiodens udløb. At der er tale om et økonomisk incitament indebærer, at virksomhedskarantænen skal opretholdes i hele perioden uanset, at virksomheden er indstillet på at rette op på det eller de ulovlige forhold, som har udløst virksomhedskarantænen. Virksomhedskarantænen skal endvidere kunne suppleres med, at der nedlægges forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden udfører en eller flere fødevareraktiviteter for en tilsvarende afgrænset periode. Den ansvarlige for virksomheden kan ved forbuddet endvidere fratages retten til at registrere en ny fødevareraktivitet eller at ansøge om autorisation af ny fødevareraktivitet i en afgrænset periode.

I den forbindelse er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at rettighedsfrakendelse i medfør af straffelovens § 79 ikke sikrer en tilstrækkelig effektiv indgriben over for "virksomheder med dårlig regelefterlevelse". En afgørelse om virksomhedskarantæne vil kunne iværksættes umiddelbart, medens en frakendelse i medfør af straffelovens § 79 vil skulle ske som led i en straffesag, hvilket indebærer en væsentlig forsinkelse af iværksættelsen og dermed en afgørende svækkelse af incitamentet for virksomhedskarantæne. Desuden vil virksomhedskarantæne ske for en periode på op til 6 måneder, medens rettighedsfrakendelse efter straffeloven har en væsentlig længere varighed. Virksomhedskarantæne vil derfor i langt de fleste situationer være et mere proportionalt indgreb end rettighedsfrakendelse. Dertil kommer, at de enkelte overtrædelser, som kan udløse en virksomhedskarantæne ikke nødvendigvis vil være tilstrækkelige til, at der rejses en straffesag, eksempelvis fordi virksomheden løbende retter op på de enkelte overtrædelser. Over for målgruppen "virksomheder med dårlig regelefterlevelse" vil det derimod i højere grad være den samlede mængde og varighed af overtrædelser, der vil danne grundlaget for en afgørelse om virksomhedskarantæne.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Den foreslåede bestemmelse i § 52 b indfører mulighed for, at der nedlægges forbud mod fortsat drift af virksomheden (virksomhedskarantæne) over for fødevarevirksomheder, som har overtrådt fødevarelovgivningen gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarelovgivningen.

De virksomheder, som virksomhedskarantænen skal kunne anvendes over for, er således "virksomheder med dårlig regelefterlevelse", dvs. virksomheder, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis en ny virksomhed har fået anmærkninger på de første tre gennemførte kontrolbesøg. Disse virksomheder skal desuden have været i denne kategori i mindst 12 måneder og have fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller have begået grove overtrædelser som for eksempel fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer for at kunne blive pålagt en virksomhedskarantæne.

Virksomhedskarantæne er et administrativt virkemiddel, som har til formål at forhindre nye potentielle overtrædelser af fødevarelovgivningen. Det er således en midlertidig foranstaltning, som skal forhindre en virksomhed eller den ansvarlige i at fortsætte eller deltage i fødevareaktiviteter inden for en nærmere afgrænset periode på indtil 6 måneder. Det er således et økonomisk incitament for virksomheden til generelt og varigt at overholde fødevarelovgivningen, fordi virksomheden udelukkes fra fødevareerhvervet for en periode og derfor ikke kan omsætte fødevarer i perioden for virksomhedskarantænen. Den konkrete fastsættelse af varigheden vil bl.a. afhænge af, hvilke typer overtrædelser virksomheden har begået i løbet af kategoriseringen som "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" og dermed også karakteren af de meddelte sanktioner. Hvis virksomheden for eksempel overvejende er sanktioneret med indskærpelser for mindre alvorlige overtrædelser af fødevarelovgivningen, men også har fået meddelt et enkelt påbud eller forbud for mere alvorlige overtrædelser, vil længden af virksomhedskarantæne som udgangspunkt skulle fastsættes til 1 måned. Er der tale om mere alvorlige overtrædelser, fx af fødevaresikkerhedsmæssig karakter, vil længden af virksomhedskarantæne skulle fastsættes til 3 måneder. Er der derimod tale om væsentlige overtrædelser, som overvejende er sanktioneret med påbud eller forbud, administrative bødeforlæg eller politianmeldelse eller hvis virksomheden tidligere har haft virksomhedskarantæne, vil virksomhedskarantænen i udgangspunktet skulle fastsættes til 6 måneder. Der skal i forbindelse med afgørelse om virksomhedskarantæne altid foretages et konkret skøn. Dette indebærer, at fx omfang, art og varighed af de af virksomheden begåede overtrædelser samt virksomhedens vilje til at rette varigt op på forholdene, kan begrunde en kortere varighed end angivet ovenfor.

Virksomhedskarantæne retter sig primært mod virksomheden, dvs. den fødevarevirksomhed, som er registreret eller autoriseret efter fødevareloven. Virksomheder er i den sammenhæng den fysiske virksomhed og ikke en virksomhed i formueretlig forstand. Når en virksomhed får nedlagt forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne) indebærer det både forbud mod virksomhedens aktiviteter på den pågældende fysiske lokalitet og forbud mod, at den juridiske ejer driver anden fødevareaktivitet på lokaliteten.

Dette indebærer, at virksomhedskarantænen bortfalder efter ejerskifte, medmindre det kan dokumenteres, at ejerskiftet alene er sket proforma. Det skal bemærkes, at ejerskifte i relation til

fødevarerlovgivningen indebærer, at den oprindelige virksomhed ophører, og at der registreres en ny virksomhed med køberen af virksomheden som ansvarlig ejer.

Virksomhedskarantænen gælder kun for den konkrete fysiske virksomhed. Hvis samme ejer driver andre fødevareraktiviteter, berøres disse virksomheder ikke af virksomhedskarantænen. Eksempelvis vil en virksomhedskarantæne rettet mod en restaurant ikke berøre andre restauranter, som den pågældende ejer driver.

Virksomhedskarantænen kan suppleres med et forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden udfører en eller flere fødevareraktiviteter for en tilsvarende afgrænset periode, jf. stk. 1. Dette skal ske, hvis der vurderes en nærliggende risiko for, at den ansvarlige vil fortsætte den dårlige regelefterlevelse i en ny virksomhed. Den ansvarlige for virksomheden kan ved forbuddet fratages retten til at registrere en ny fødevareraktivitet eller at ansøge om autorisation af ny fødevareraktivitet i den afgrænsede periode.

I den forbindelse forstås ved den ansvarlige som udgangspunkt ejer eller forpagter af virksomheden eller den daglige leder, når der er tale om en virksomhed, der drives i selskabsform. Til forskel fra virksomhedskarantæne efter forslaget § 52 b, stk. 1, gælder forbuddet i relation til såvel den virksomhed, der er blevet pålagt virksomhedskarantæne som andre virksomheder, som den pågældende ejer eller forpagter.

Der er tale om et indgribende virkemiddel, fordi det indskrænker retten til at drive fødevareraktivitet. Anvendelse af virksomhedskarantæne, herunder begrænsninger af den enkeltes mulighed for at starte ny fødevareraktivitet eller mod enhver form for deltagelse i fødevareraktiviteter eller begrænset til en eller flere aktiviteter inden for fødevarerlovgivningen, skal håndteres med stor varsomhed. Derfor skal tilsynsmyndighederne også gennem en længere periode have forsøgt at få virksomheden til generelt og varigt at rette op på forholdene i virksomheden med sanktionsmuligheder, som er mindre indgribende. Virksomhedskarantæne kan således ikke anvendes før, at virksomhedens kontrolhistorik eller karakteren af de begåede overtrædelser er af en sådan karakter, at de ikke længere vurderes at kunne håndteres med andet end virksomhedskarantæne. I den forbindelse er det væsentligt at nævne, at disse virksomheder typisk retter op på det ulovlige forhold, som har medført en anmærkning fra tilsynsmyndighederne, uanset om anmærkningen er et forbud efter § 52, stk. 1, eller et administrativt bødeforlæg. Det der adskiller disse virksomheder fra størstedelen af fødevareraktiviteter er, at de konsekvent har forhold i virksomheden som er i strid med reglerne. Dette medfører, at tilsynsmyndighederne på langt de fleste kontrolbesøg må meddele én eller flere anmærkninger for konstaterede overtrædelser.

En afgørelse om forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne) forudsætter, at andre mindre indgribende foranstaltninger i den konkrete situation ikke vurderes at være tilstrækkelige til at få virksomheden til at rette varigt op på forholdene. Det vil således indebære, at tilsynsmyndighederne i udgangspunktet skal vurdere, at virksomheden ikke vil rette generelt og varigt op på forholdene i virksomheden ved fx at få meddelt indskærpelse, påbud eller forbud efter fødevarerlovens § 52, stk. 1, samt evt. administrative tvangsbøder i forlængelse heraf, jf. lovforslaget nr. 1, administrative bødeforlæg eller blive politianmeldt.

Det er ikke en forudsætning, at det ulovlige forhold, der medfører den anmærkning, som udløser afgørelsen om forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne), skal være af en sådan karakter, at der

potentielt er direkte risiko for fødevarer sikkerheden. Det er tilstrækkeligt, at der er tale om en overtrædelse af fødevarerlovgivningen, som sanktioneres af tilsynsmyndighederne. Det afgørende for anvendelse af muligheden for virksomhedskarantæne er, at virksomheden gennem en længere periode ikke har vist sig i stand til eller udvist vilje til at overholde reglerne på fødevarerområdet, og at det derfor vurderes nødvendigt at udelukke virksomheden fra fødevarerbranchen for en nærmere fastlagt periode.

Som eksempel på en virksomhed, hvor virksomhedskarantæne med fordel kunne være anvendt, er en virksomhed, hvor der gennem en periode over længere tid (3-4 år) er meddelt henholdsvis 45 indskærper, 43 påbud eller forbud, 9 administrative bødeforlæg og 65 forhold politianmeldt. I en situation som denne, ville muligheden for virksomhedskarantæne sandsynligvis afholde virksomheden fra at udøve fødevareraktivitet i strid med reglerne, fordi karantæne ville ramme virksomheden økonomisk. Virksomhedskarantæne må derfor også forventes at kunne have en præventiv effekt på virksomheder som denne.

Et andet eksempel er en virksomhed, hvor der i en periode på mere end ét år er blevet gennemført 14 kontrolbesøg pga. gentagne overtrædelser og dermed opfølgende gebyrbelagt kontrol. På kontrolbesøgene er virksomheden blevet meddelt henholdsvis 5 indskærper, 3 påbud og 8 administrative bødeforlæg for overtrædelser af bl.a. sporbarhedsreglerne, ulovlig opbevaring af fødevarer, køb fra uregistreret fødevareraktivitet og manglende dansk mærkning. Virksomheden har desuden modtaget vejledning om reglerne m.v. i forbindelse med de konstaterede overtrædelser. Hverken vejledning eller sanktioner har dog vist sig effektive til at få virksomheden til generelt og varigt at rette op på forholdene.

Det vil med bestemmelsens stk. 3 – 5 blive muligt, at afgørelsen om virksomhedskarantæne efter begæring kan indbringes for de civile domstole. Fødevarerstyrelsen vil efter begæringens fremsættelse tage skridt til domstolsbehandling af afgørelsen om virksomhedskarantæne. Anmodningen om sagsanlæg skal i udgangspunktet ikke have opsættende virkning, medmindre Fødevarerstyrelsen eller retten bestemmer dette. Det skyldes, at bestemmelsens hovedformål er, at der skal handles effektivt over for den gruppe af "virksomheder med dårlig regelefterlevelse", der – selvom de er bekendt med risikoen for virksomhedskarantæne – fortsætter med at begå overtrædelser af fødevarerlovgivningen. Der er med andre ord tale om virksomheder, som fortsætter med deres virksomhedsdrift uden respekt for fødevarerlovgivningen. Hvis disse virksomheder gives mulighed for at udskyde iværksættelsen af en virksomhedskarantæne, må det forventes, at de udnytter en sådan mulighed og fortsætter den manglende regelefterlevelse.

I de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne vurderer, at det forhold, som vil kunne udløse virksomhedskarantænen skal politianmeldes eller sanktioneres med et administrativt bødeforlæg, kan der ikke samtidig træffes afgørelse om virksomhedskarantæne, da en beslutning om midlertidig rettighedsfrakendelse i disse straffesager vil skulle indgå som en del af domstolens behandling af sagen efter de almindelige strafferetlige regler, herunder straffelovens § 79.

2.3. Skærpe af bødestørrelser

2.3.1. Gældende ret

Den centrale straffebestemmelse på fødevareområdet er indeholdt i § 60 i fødevareloven. Efter stk. 1 straffes overtrædelse af de nærmere opregnede bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Med hjemmel i fødevarelovens § 61, stk. 1, kan sager afgøres ved administrative bødeforlæg udstedt af Fødevarestyrelsen.

De nuværende vejledende normalbødestørrelser på fødevarelovens område blev fastsat ved lov nr. 1549 af 20. december 2006, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988. Formålet med lovforslaget var et ønske om en generel skærpe af bødeniveauet på fødevareområdet.

Efter fødevarelovens § 60, stk. 5, skal der ved udmåling af straffen tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevaresikkerheden eller er begået som led i en systematisk eller forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af fødevarelovgivningen, samt til den tilsigtede eller opnåede berigelse og virksomhedens omsætning.

2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er over de senere år gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevarevirksomheder. Disse tiltag har i vid udstrækning ført til den ønskede forbedring, men erfaringer viser, at de i forhold til enkelte virksomheder ikke har været tilstrækkelige. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der er behov for generelt at skærpe bødeniveauet over for de virksomheder, der har fået anmærkninger ved tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, så disse virksomheder i højere grad får et incitament til varigt at overholde reglerne. Dette vurderer Miljø- og Fødevareministeriet kan ske ved en fordobling af de vejledende normalbødestørrelser for overtrædelser, begået af disse virksomheder.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indebærer, at der indføres hjemmel til, at det ved udmåling af bødestørrelsen for overtrædelser af fødevarelovgivningen begået af en virksomhed, der har dårlig regelefterlevelse, i udgangspunktet altid anses som skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger, dvs. indskærpe, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse, ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at dårlig regelefterlevelse altid skal anses som en skærpende omstændighed for disse virksomheder. Denne skærpende omstændighed vil indebære en fordobling af de vejledende normalbødestørrelser, som er angivet i forarbejderne til lov nr. 1549 af 20. december 2006 (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988) eller fastlagt ved domspraksis på fødevareområdet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om administrative tvangsbøder og virksomhedskarantæne vurderes alene at medføre begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, bl.a. som følge af udgifter til advokatbistand i forbindelse med sagsanlæg om virksomhedskarantæne. Forslaget om fordoblede bødestørrelser medfører ikke økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomheder eller borgere.

[Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har vurderet, at.....]

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den (dato indsættes) til den (dato indsættes) været i høring hos følgende organisationer m.v.:

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter fødevarerlovens § 52 kan der træffes afgørelser, herunder meddeles de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af lovgivningen, at de trufne foranstaltninger, f.eks. påbud om destruktion af farlige fødevarer skal kunne gennemføres for virksomhedens regning, og hvis påbud eller forbud ikke efterkommes, kan der nedlægges forbud mod fortsat drift. Desuden kan virksomhedens autorisation eller registrering eventuelt fratages, hvis påbud eller forbud ikke efterkommes.

Det foreslåede nye stk. 4 indfører hjemmel til, at en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, kan pålægges tvangsbøder (daglige bøder) for manglende efterkommelse af påbud eller forbud, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Ved anmærkninger forstås indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse for overtrædelser af fødevarerlovningen.

Disse virksomheder kategoriseres af Fødevarestyrelsen som virksomheder med dårlig regelefterlevelse. For disse virksomheder anses det som en særlig omstændighed, hvis virksomheden har været i denne kategori i mindst 12 måneder og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode eller, at virksomheden har begået grove overtrædelser som for eksempel fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer. Hvis virksomheden ud fra disse særlige omstændigheder sanktioneres med et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1, vil der derfor kunne pålægges virksomheden tvangsbøder.

Hvis en virksomhed med hidtil dårlig regelefterlevelse ved 2 ud af de seneste fire kontrolbesøg ikke får anmærkninger, vil virksomheden ikke længere være omfattet af kategorien "virksomhed med dårlig regelefterlevelse".

Som eksempel på en sag med særlige omstændigheder, hvor det vil være relevant at anvende tvangsbøder, er en virksomhed, som har fået anmærkninger på kontrolbesøg den 26. marts 2016 for manglende rengøring, den 24. april 2016 for manglende egenkontrol og mærkningsfejl samt den 20. juni 2016 et administrativt bødeforlæg for manglende rengøring. Fra det seneste kontrolbesøg den 20. juni 2016 vil det være en "virksomhed med dårlig regelefterlevelse". Den 17. august 2016 konstateres der ingen overtrædelser og der meddeles derfor ingen anmærkninger, men det er stadig en "virksomhed med dårlig regelefterlevelse". Den 29. januar 2017 meddeles virksomheden en indskærpelse for manglende importregistrering og den 28. juni 2017 meddeles virksomheden et påbud om destruktion af fødevarer uden sporbarhed. I forbindelse med dette påbud kan virksomheden pålægges tvangsbøder, da

virksomheden har været i kategorien "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" i mere end 12 måneder og da virksomheden har fået anmærkninger på tre ud af de foregående fire kontrolbesøg.

Forslaget indebærer, at det i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper, skal fremgå af afgørelsen om tvangsbøder, fra hvilket tidspunkt tvangsbøderne vil blive pålagt. Det vil således af afgørelsen om påbud eller forbud efter stk. 1 udtrykkeligt fremgå, at virksomheden kan undgå tvangsbøderne ved at overholde afgørelsen inden for den meddelte frist. Af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed indebærer en afgørelse om tvangsbøder (daglige bøder), at tilsynsmyndigheden skal følge op på afgørelsen om påbud henholdsvis forbud inden for rimelig tid efter fristens udløb.

Tvangsbøder er ikke en strafferetlig sanktion og hviler derfor ikke på en vurdering af, om der foreligger forsæt eller uagtsomhed bag den manglende efterlevelse af påbuddet eller forbuddet. Grundlaget for tvangsbøder er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har efterkommet afgørelsen.

Til nr. 2

Der er ikke i den gældende fødevarerlovgivning hjemmel til at forbyde virksomheder og personer at drive fødevareraktivitet i en nærmere afgrænset periode, hvis de har rettet op på de ulovlige forhold.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse som § 52 b i fødevarerloven. Det foreslås i bestemmelsens stk. 1, at hvis en virksomhed har overtrådt fødevarerlovningen gentagne gange på en sådan måde, at der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning, kan miljø- og fødevarerministeren i tilknytning til en anmærkning for overtrædelse af fødevarerlovningen træffe afgørelse om forbud mod fortsat drift af den pågældende virksomhed i en nærmere afgrænset periode på indtil 6 måneder.

Bestemmelsen er møntet på "virksomheder, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis der er tale om en ny virksomhed, der har fået anmærkning på de tre første gennemførte kontrolbesøg. Der er således tale om de "virksomheder med dårlig regelefterlevelse", som også vil være omfattet af lovforslagets nr. 1. Der vil kunne nedlægges forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne), hvis virksomheden har været kategoriseret som "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" i mindst 12 måneder og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode eller, hvis virksomheden groft overtræder reglerne ved for eksempel at fabrikere falsk sporbarhedsdokumentation eller bevidst forfalsker fødevarer.

Hvis en virksomhed med hidtil dårlig regelefterlevelse ved to ud af de seneste fire kontrolbesøg ikke får anmærkninger, vil virksomheden ikke længere være omfattet af kategorien "virksomhed med dårlig regelefterlevelse".

Med det foreslåede stk. 2, kan ministeren endvidere træffe afgørelse om, at den, der er ansvarlig for virksomheden, kan fratages retten til at starte ny fødevareraktivitet eller fratages retten til at udføre en eller flere fødevareraktiviteter i en tilsvarende afgrænset periode på indtil 6 måneder. Denne bestemmelse skal sikre, at virksomheden eller virksomhedens ansvarlige ikke omgår virksomhedskarantænen ved for eksempel at flytte til andre lokaler eller drive fødevareraktivitet under et nyt virksomhedsnavn og derved fortsætter sine aktiviteter uden at efterleve reglerne.

Selvom virksomhedsskaraantæne ikke er en strafferetlig sanktion, vil tilsynsmyndighederne ikke iværksætte virksomhedsskaraantæne, hvis det forhold, som udløser virksomhedsskaraantænen, samtidig politianmeldes eller sanktioneres med et administrativt bødeforlæg.

Da der er tale om en indgribende foranstaltning, er der i bestemmelserne i stk. 3 - 5 fastsat regler om, at afgørelser efter stk. 1 og 2 kan forlanges indbragt for domstolene. Retssagen anlægges af ministeren og behandles som et civilt søgsmål. Begæring om sagsanlæg har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, fordi disse typer virksomheder forventes at ville udnytte muligheden for at udskyde iværksættelse af en virksomhedsskaraantæne og fortsætte med at overtræde fødevarelovgivningen imens.

Retten kan dog ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Findes ministerens afgørelse lovlig, kan retten bestemme, at eventuel anke ikke har opsættende virkning. Denne bestemmelse svarer til de bestemmelser som allerede gælder for fratagelse af registrering eller autorisation, jf. fødevarelovens § 31, stk. 2 - 4, og § 52, stk. 4 - 6.

Til nr. 3

Af § 60, stk. 1. nr. 2, fremgår det, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, så straffes med bøde den, der undlader at efterkomme de til vedkommende meddelte afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1.

Med den foreslåede indsættelse af den nye bestemmelse i § 52 b, vil en overtrædelse af et forbud mod fortsat drift meddelt efter § 52 b, stk. 1, kunne straffes tilsvarende med bøde. Hvis en virksomhed ikke efterkommer afgørelsen om virksomhedsskaraantæne efter den foreslåede § 52 b, stk. 1 og 2, svarer dette til manglende efterkommelse af forbud efter § 60, stk. 1, nr. 2, og normalbøden for disse overtrædelse er 20.000 kr. Som det er foreslået i den ny affattede bestemmelse i § 60, stk. 6, skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at virksomheden har dårlig regelefterlevelse. Dette indebærer, at normalbødestørrelsen for "virksomhed med dårlig regelefterlevelse" vil være 40.000 kr., hvilket svarer til en fordobling af normalbødestørrelsen for øvrige tilfælde af manglende efterkommelse af påbud eller forbud efter § 60, stk. 1, nr. 2.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 4

Det fremgår af stk. 5, at der ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 eller 3 ud over de almindelige regler i straffeloven, skal tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevarerikkerheden eller er begået som led i en systematisk eller forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af fødevarelovgivningen, samt til den tilsigtede eller opnåede berigelse og virksomhedens omsætning.

Den foreslåede nye bestemmelse i stk. 6 fastlægger også en skærpende omstændighed ved udmåling af bødestrafte.

Med det foreslåede nye stk. 6 indføres der hjemmel til, at det ved fastsættelsen af bødestørrelser for overtrædelser af fødevarelovgivningen skal betragtes som en skærpende omstændighed, at virksomheden har dårlig regelefterlevelse. Ændringen indebærer således, at det i udgangspunktet altid anses som skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger, dvs. indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse, ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, når der er begået en overtrædelse, som skal medføre en bøde efter § 60, stk. 1 eller 3.

Den foreslåede ændring vil indebære, at den skærpende omstændighed vil betyde, at de vejledende normalbødestørrelser, som er fastsat i forarbejderne til lov nr. 1549 af 20. december 2006 (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988) vil blive fordoblet for "virksomheder med dårlig regelefterlevelse". Det bemærkes, at der ved udmåling af den konkrete størrelse af bøden også i disse tilfælde skal tages højde for virksomhedens størrelse, jf. fødevarelovens § 60, stk. 5, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 1884. Dette indebærer efter gældende praksis, at bøden skal halveres for små virksomheder, forhøjes med 50 % for mellemstore virksomheder og fordobles for store virksomheder.

Som eksempel kan nævnes manglende efterkommelse af påbud eller forbud meddelt efter fødevarelovens § 52, stk. 1, hvor den vejledende normalbødestørrelse i henhold til de ovennævnte lovbemærkninger er 20.000 kr. Hvis en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis en ny virksomhed har fået anmærkninger på de første tre gennemførte kontrolbesøg og ikke har efterkommet påbud eller forbud, vil der kunne meddeles et administrativt bødeforlæg med en fordobling i forhold til normalbøden, det vil sige 40.000 kr., efter fødevarelovens § 61, stk. 1, jf. § 60, stk. 1, nr. 2, og den foreslåede nye bestemmelse i § 60, stk. 6.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Anvendelse af tvangsbøder og virksomhedskarantæne vil kunne anvendes over for de virksomheder, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden er kategoriseret som "virksomhed med dårlig regelefterlevelse".

Til § 3

(Færøerne og Grønland)

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det fremgår af fødevarelovens § 64, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland og på den baggrund foreslås det, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.